

РЕШЕНИЕ

№ 604

гр. София, 06.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9141** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], срещу Решение № 9600-0228 / 09. 07. 2013 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 417 / 09. 08. 2013 г. на директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като след като с влязло в сила решение на ВАС е отменено като незаконосъобразно решение на зам. началника на Митница, по силата на което дружеството жалбоподател е внесло недължимо сумата от 3000 лв., поради което същата следвало да му се възстанови със законната лихва от датата на внасянето. Позовава се на разпоредбата на чл. 219а от Закона за митниците. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорения отказ за възстановяване на сумата в размер на 3000 лв., със законната лихва от 16. 12. 2009г. в размер на 965,09 лв. Претендира направените разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – началника на Митница Столична, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 9307-0018 / 15. 08. 2008 г. на зам. началника на митница С., са

определени публични задължения за довносяне от страна на [фирма], в общ размер на 108 785,03 лв., от които мито в размер на 90 654,19 лв. и ДДС в размер на 18 139,84 лв.

С решение № 6307 / 13. 05. 2010 г. по адм. д. № 15676 /2009 г. по описа на ВАС, е отменено горепосоченото решение на зам. началника на митница С..

С Постановление за принудително събиране на публични вземания № 37 / 21. 08. 2008 г. /ППСПДВ/, е постановено събирането на същите публични задължения по Решение № 9307-0018 / 15. 08. 2008 г. на зам. началника на митница С., видно и от цитираните ЕАД-та, в общ размер на 108 785,03 лв., от които мито в размер на 90 654,19 лв. и ДДС в размер на 18 139,84 лв.

С решение № 4156 / 02. 09. 2011 г. по адм. д. № 7172 / 2008 г. по описа на АССТ, е отменено горепосоченото ППСДВ № 37 / 21. 08. 2008 г. на началника на Митница С.. Решението на АССТ е оставено в сила с Решение № 13629 / 31. 10. 2012 г. по адм. д. № 1906 / 2012 г. по описа на ВАС.

С разпореждане изх. № 11676/2008/000188 / 28. 11. 2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е прекратено производството по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 11676 / 2008 г.

С молба вх. № П47-0057 / 22. 02. 2013 г. жалбоподателят е поискал от началника на митница Столична, възстановяване на сумата от 3000 лв. заплатена за погасяване на митнически задължения по изпълнително дело № 11676 / 2008 г., заедно със законната лихва от момента на плащането до момента на връщането на сумата.

С оспореното в настоящото производство Решение № 9600-0228 / 09. 07. 2013 г. на началника на Митница Столична, е отказано възстановяването на сумата от 3000 лв., тъй като е прието, че същата е възстановена на дружеството на 18. 02. 2013 г.

Решението е връчено на 12. 07. 2013 г. и е оспорено по административен ред с жалба вх. № 9600-0228 / 17. 07. 2013 г.

С Решение № 417 / 09. 08. 2013 г. на директора на Агенция „Митници”, е отхвърлена жалбата на дружеството срещу горепосоченото решение на началника на Митница Столична. Решението на горестоящия административен орган е връчено на 14. 08. 2013 г., видно от приложената (стр. 68) обратна разписка.

С жалба вх. № 26ПП/62 от 22. 08. 2013 г. е оспорен и пред съда отказа на началника на митница Столична да възстанови претендираната сума заедно със законната лихва.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от разпореждане № 11676/2008/000087 от 10. 12. 2009 г. на публичен изпълнител в Регионална дирекция – С. при Агенция за държавни вземания (стр.31), със същото са разпределени суми постъпили от принудително изпълнение срещу [фирма], като е разпоредено сумата от 3000 лв., представляваща главница по ППСДВ 9004 37 / 21. 08. 2008 г. да бъде разпределена по сметка на Митница С..

С разпореждане изх. № 11676/2008/000188 / 28. 11. 2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е прекратено производството по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 11676 / 2008 г., в което се включват и вземанията по ППС №

37 / 21. 08. 2008 г. на началника на Митница С..

При това положение, след като е усвоена сумата от 3000 лв. и същата се явява недължимо платена, поради отменянето като незаконосъобразно на ППСПДВ 37 / 21. 08. 2008 г. на началника на Митница С., тази сума подлежи на връщане от страна на ответника. В този смисъл е и становище (стр. 49) рег. № П47-0465 / 15. 01. 2013 г. на юрисконсулт при ответника.

В същото време, в оспореното решение на началника на Митница С. се твърди, че претендираната сума от 3000 лв. е възстановена на 18. 02. 2013 г., т.е. преди подаване на искането за това, което е станало на 22. 02. 2013 г.

В подкрепа на тези твърдения е представена служебна бележка за възстановени суми и платежно нареждане (стр. 57 и 58), от които е видно, че е възстановена сумата от 14 396,69 лв., както и справка (стр. 72) за възстановено суми, в която е посочено, че част от възстановените 14 396,69 лв., са 3000 лв. по ППС № 37 / 21. 08. 2008 г.

По делото е изслушано и прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, като вещото лице е посочило, че сумата в размер на 3000 лв. е включена в сумата от 14 396,69 лв., преведена на 18. 02. 2013 г.

Предвид изложеното, съдът намира за неоснователна жалбата в частта, в която се иска възстановяване на сумата от 3000 лв., тъй като същата е възстановена на дружеството жалбоподател, преди искането за това.

В същото време, в искането от 22. 02. 2013 г. дружеството претендира възстановяването на сумата от 3000 лв., заедно със законната лихва от момента на плащането, по което искане няма произнасяне от страна на административния орган, поради което е налице мълчалив отказ за възстановяване на тази сума. Видно е, че този мълчалив отказ, е оспорен както в жалбата по административен ред, така и в тази по съдебен, поради което съдът дължи произнасяне и по жалбата в тази ѝ част.

Съгласно чл. 214, ал. 2 от Закона за митниците /ЗМ/, възстановяване се извършва, когато се установи, че в момента на плащането митните сборове не са били дължими или основанията за плащането им е отпаднало.

На основание чл. 219а от ЗМ, за възстановените митни сборове не се дължат лихви. В случаите, когато митните сборове са определени с незаконосъобразен акт на митническите органи, недължимо заплатените суми се връщат със законната лихва.

Доколкото в конкретния случай митните сборове са определени въз основа на акт, приет в следствие за незаконосъобразен с влязло в сила решение на съда, се дължи връщането им със законната лихва.

Съдът намира, че в случая се дължи законната лихва от датата на внасянето на сумата от страна на дружеството, тъй като по силата на съдебното решение е прието, че същата е недължимо платена, поради което и дружеството не е било длъжно да внася така установените митни сборове.

Видно от заключението на вещото лице, законната лихва от 16. 12. 2009 г. – датата на плащането, до 18. 02. 2013 г. – датата на възстановяване на главницата, е в размер на 985,30 лв., която сума подлежи на възстановяване на жалбоподателя.

Съдът намира, за неоснователни доводите на ответника, изразени в писмената защита на процесуалния му представител, че в случая би следвало да се възстанови лихва от датата на подаване на първото искане за възстановяване – 07. 12. 2012 г. (което искане е оставено мълчаливо без уважение, но този отказ е отменен с решение № 295 / 10. 06. 2013 г. на директора на Агенция „Митници” и преписката е върната за изрично произнасяне, завършило впоследствие с оспореното решение на началника на

Митница Столична), до датата на връщане на главницата – 18. 02. 2013 г.

Съдът намира за неоснователно позоваването от страна на ответника на дело С-546 / 09 г. на Съда на Европейските общности, тъй като същото е неотносимо към спора. В това решение, е посочено, че лихва за забава върху все още несъбраната сума по митните сборове може да се начислява на основание на тази разпоредба само за периода след изтичането на срока за плащането на тази сума.

Тази лихва за забава, обаче касае законосъобразно определение митни сборове, а не както е в конкретния случай, когато тези митни сборове са недължимо платени, поради издаден незаконосъобразен акт на митническата администрация. Доколкото с обратна сила е отпаднало основанието за внасяне, внесените до този момент суми следва да се възстановят със законната лихва от датата на плащането, тъй като административния орган следва да възстанови всички неблагоприятни последици от издадения от него незаконосъобразен административен акт.

В този смисъл е практиката на ВАС изразена в Решение № 1770 / 15. 02. 2008 г. по адм. д. № 7661 / 2007 г., Решение № 4541 / 16. 04. 2008 г. по адм. д. № 491 / 2008 г., Решение № 4603 / 08. 04. 2010 г. по адм. д. 387 / 2010 г., решение № 14878 / 06. 12. 2010 г. по адм. д. № 6509 / 2010 г. и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания мълчалив отказ за възстановяване на законната лихва върху главницата е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон.

При този изход на спора ще следва всяка от страните да понесе тежестта на разносните съобразно уважената/ отхвърлена част от жалбата. От страна на жалбоподателя са направени разноски в размер на 50 лв. държавна такса, 250 лв. депозит за съдебно – счетоводна експертиза и 370 лв. адвокатско възнаграждение или общо – 670 лв. Ответника е направил разноски в размер на 50 лв. за съдебно – счетоводна експертиза, като има и искане и за присаждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът счита че следва да се определи в размера на 150 лв. по чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения или общо 200 лв. Доколкото жалбоподателя е претендирал отменяне на отказа за връщане на 3000 лв. главница и лихви, които е определил на 965,09 лв., съобразно уважената част му се дължат разноски в размер на 161,93 лв. В същото време следва да се коригират и разносните направени от ответника, съобразно уважената част на жалбата, поради което при наличието на две насрещни вземания съдът намира, че разноски по компенсация не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], срещу Решение № 9600-0228 / 09. 07. 2013 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 417 / 09. 08. 2013 г. на директора на Агенция „Митници”.

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], [населено място], МЪЛЧАЛИВИЯ ОТКАЗ на началника на Митница Столична за връщане на законната лихва върху главницата от 3000 лв., КАТО ОПРЕДЕЛЯ същата за периода 16. 12. 2009 г. – 18. 02. 2013 г. в размер на 985,30 лв.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на началника на Митница Столична, за издаване на изричен

акт, с който да бъде възстановена сумата в размер на 985,30 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: